

Nakladnik i izdavač

POGLAVARSTVO
OPĆINE LOBOR
www.lobor.hr

49253 Lobar, Trg svete Ane 26

poglavarstvo@lobor.hr
Gavni i odgovorni urednik

ANDRIJA SMETIŠKO
andrija.smetisko@lobor.hr
Suradnici - novinari

Suradnici

ANIMIRA ADANIĆ
DRAGUTIN ADANIĆ
DANIJELA ČIČEK HABAN
HELENA HUBAK
MISLAV KRAJNIK
KAROLINA MARTINUŠ
DOROTEJA MENDEK
KLAUDIJA POŽGAJ
ANDRIJA SMETIŠKO
MIROSLAV SMETIŠKO

Priprema i tisak
SLUŽBENI GLASNIK d.o.o.
Krapina

BOŽIĆ

Toplinu i ugođaj božićne noći, one sniježne, seoske, zagorske badnje noći, nostalgично tražim u svojoj duši.

Zornice, ispovijedi, pravljenje nakita za bor, čitavo vrijeme došašća u radosnom iščekivanju velikog blagdana rođenja Malog Božića.

Ljudi, pomireni s Bogom i međusobno, iz sve duše pjevaju božićne pjesme, pale luči, karabiterice i lampuše. Slijevaju se potoci svjetla i radosti sa svih bregova do župne crkve da ujedine svoje glasove u službi Božjoj na čast Novorođenoga.

A onda čestitke, darivanja, neizbježna jabuka božićnica za iskaz ljubavi, za sretan Božić. Ma gdje god bili i kako nam bilo, naviru sjećanja, ponekad i suze zbog onih koji sada s anđelima pjevaju "Slava Bogu na visini...", onih koji su unosili božićnu slamu u naše domove, moleći Božji blagoslov, onih zbog kojih smo i govorili: "Idemo doma!"

Te iskrice sjećanja ostaju u nama kao zvjezdice badnje noći i onda kada se smrači sve oko nas, kada nas tuku ledeni vjetrovi nerazumijevanja i strahova, kad nam srce stegnu brige i žalosti, kada se više ničija vrata za nas ne otvaraju, kada poput Njega nemamo gdje nasloniti glavu, tada samo Njegovo svjetlo budi u nama spoznaju: "Riječ je tijelom za nas postala."

Svuda oko nas odzvanjaju i želje i pjesme: "Daj nam Bog zdravlje, k tomu veselje" da bismo i nagodinu slavili Božić. Ta razdragana lica poprimila su ove noći toplinu Njegove blizine. Nitko tu radost ne zadržava za sebe. Stoljećima ju prenose naraštaji pjesmom, riječima, stiskom ruke, darovima i na stotine načina malih radosti sve do umjetničke domišljatosti. A sve zbog jedne noći, svete noći, zbog jednog Djeteta, Malog Božića.

U toj razdanosti, i Njemu poklanjamo sebe dok pjevamo: "Srce svoje tebi dajem, ljubljene Jezušek... vzemi moje, daj mi svoje da bu jedno obadvoje..."

Sretan Božić vama doma i vama koji se osjećate doma tamo gdje jeste!

Sestra Animira Adanić

JANINE 2005

Nastavljajući tradiciju proslave blagdana Svete Ane koja se kao dan zaštitnice župe u našem kraju slavi od pamtivijeka, a kao dan općine od 1993. od kada je ponovno formirana općina, ove su si godine dali truda svi mještani najljepše općine na svijetu te kroz pet dana dali oduška sebi i bili uzorni domaćini svim gostima koji su u velikom broju pohodili manifestaciju Janine 2005.

Janine kao kulturno, zabavno sportska manifestacija postala je uz Majku Božju Gorsku i Vodovod najprepoznatljiviji brand loborskog kraja.

Obzirom da je ovo peta godina 21. stoljeća, broj 5 je ove godine bio «light» motiv organizatora pa je i Janine trajalo pet dana.

Kao što je već i rečeno obzirom da se radi o kulturnoj, zabavnoj i sportskoj manifestaciji tako su se i događaji koji su bili definirani od Općinskog poglavarstva, glavnog pokrovitelja Općinskog vijeća Lobar, te uz pomoć glavnog organizatora zabavnog dijela Lovačkog društva Lobar kroz sve dane odvijao; kao red kulture, pa red zabave, pa red sporta, pa opet red kulture, pa malo zabave...

U petak 22. srpnja 2005. svečano je otvorena manifestaciju uz združeni puhački orkestar KUD-a Lobar i DVD-a Lobar, te nastup Loborskih mažoretkinja svih dobnih kategorija.

Defilirajući središnjom loborskom ulicom na samom Trgu Svete Ane izveli su program uz oduševljenje mnogih okupljenih građana, a napose ponosnih roditelje svoje nadarene djece, od kojih je mnogima ovo bio prvi nastup, napose onim najmlađima.

Nakon svečanog otvorenja u Društvenom domu - Lobar, svoju knjigu «Gospodari kaosa» predstavio je admiral Davor Lošo Domazet uz nazočnost brojnih građana od kojih su mnogi knjigu i kupili.

Admiral se zadržao u razgovoru s mještanima komentirajući knjigu.

Nastavljajući blagdansko raspoloženje u zabavnom dijelu večere, pod šatorom, nastupio je ansambl «Fiškali» pred devetstotinjak pozavatelja dobre glazbe i vatrenih plesača polke i ostalih plesova. Okrijepu za sve napore nalazili su pod najvećim šankom u Hrvatskom zagorju dugim 30-tak metara gdje se moglo dobiti jela i pića u izobilju.

Obol dobrom raspoloženju pod šatorom organizatora, Lovačkog društva Oštrc, dale se opet mažoretkinje koje su i tamo nastupile. Zabava je potrajala duboko u noć. Drugog dana Janinog na redu su bili sportaši i to nogometaši, reprezentacije mjesnih odbora općine Lobar.

Na malonogometnom turniru koji je po prvi puta organiziran uz uobičajene porođajne muke okupio se respektabilan broj dobrih nogometaša koji su dali sve od sebe kako bi dostojno zastupali svoje naselje, te na taj način doprineli rejtingu mjesta, za kojeg svi misle da mora biti najbolji.

Na igralištu nogometnog kluba Lobar vodila se žestoka borba koja je iznjedrila četvero polufinalista koji se svoje polufinalne i finalne dvoboje odigrali u nedjelju 24. srpnja kada su podjeljeni i pehari najboljima.

Tako su u poluvremenu velikonogometnog okršaja Reprezentacije političara i Ženskog nogometnog kluba Pregrada dobili pehare za:

1. mjesto reprezentacija MO Vojnovac I, za
2. reprezentacija MO Velika Petrovagorska,
3. mjesto reprezentacija Vojnovca II.

U večernjem dijelu zabavnog programa nastupio je sastav Zagorski mušketiri uz nazočnost više od tisuću zadovoljnih gostiju.

U uvodnom programu svoj koncert imao je puhački orkestar DVD-a Lobar, koji je nakon toga pratio mažoretkinje u njihovom nastupu.

Posebni doprinos ozračju doprinijela je i nazočnost saborskog zastupnika Ivana Jarnjaka, u

društvu brojnih zagorskih političara. U dobrom raspoloženju zadržali su se do duboko u noć.

Povodom dana Općine, u nedjelju je u Društvenom domu u Loboru održana svečana sjednica Općinskog vijeća.

Uz brojne mještane, sjednici su prisustvovali: Zorko Vidiček, dožupan za gospodarstvo, Željko Cujzek, načelnik PU Krapinsko – zagorske, Josip Horvat, gradonačelnik grada Krapine, zatim predstavnici susjednih općina, komunalnih poduzeća, socijalnih ustanova i loborskih udruga

Pozdravio ih je u ime svih predsjednik Općinskog vijeća Damir Hubak, a izvješće o radu podnio je načelnik Andrija Smetiško.

Usljedilo je darivanje novorođenčadi s područja općine. Taj je običaj uveden prošle godine, a najmlađi mještani općine daruju se svakih 6 mjeseci. Na sjednici je darivano 17 – ero djece, a dobili su po 500,00 kuna, zlatni privjesak, licitarsko srce i cvijeće.

Dodijeljeno je i 30 priznanja mještanima koji su na osobit način doprinijeli boljitku općine u protekloj godini. Priznanja je dobilo 11 – ero osnovnoškolaca, KUD, DVD, Udruga žena, Udruga vinara i vinogradara, Loborske mažoretkinje, Dom Lobar – grad te gospodarstvenici: Željko Bezak, Mladen Cvetko, Janko Hađar i Stjepan Korade.

Između ostalih, priznanja su dodijeljena i pjesniku Darku Raškaju, dr. Karlu Bezaku za doprinos očuvanju okoliša i vječnom Ivi Hrastoviću za rad na području očuvanja sakralne baštine.

U nastavku manifestacije odigrana je tradicionalna utakmica između Reprezentacije političara i ženskog nogometnog prvoligaša iz Pregrade.

Novost ovogodišnje manifestacije Janinog predstavlja i Prva revija glazbenih sastava Lobar 2005. koja je privukla dosad rekordan broj posjetitelja pod loborski šator. Na reviji je sudjelovalo 12 sastava i to redom: Fiškali, Zagorski Mušketiri, Sinovi Zagorja, Kaj sekstet, Ansambl Zagorje, Optimisti, Ivica Pepelko, Renata Kos, Radek Brodarec, naši domaći mladi loborski Gombeki, te dva slovenska sastava; Prepah i Šmarski muzikanti!

Posjećenost je bila iznad očekivane, štoviše, tražilo se mjesto više. Prema neslužbenoj procjeni u nedjelju je za vrijeme Revije nazočilo najmanje 2.000 zadovoljnih posjetitelja.

Na kraju revije sastavi su dobili zahvalnice i licitarska srca te naravno pozivnicu i za sljedeću godinu! Slovenski sastavi su se zahvalili na pozivnici i izrazili simpatije prema publici koja im je pljeskala toliko, koliko i Gombekima, i još više! Toliko su bili počašćeni, da su Prepihi odlučili ostati i zabavljati publiku cjelu noć!

U nastavku večere nastupao je dežurni sastav, a ujedno domaćin i selektor Revije; Sinovi zagorja na čelu s bardom loborske glazbe Vladimirom Kovačićem.

25. srpnja 2005. je bio dan za kazalište, jer je naš kraj počastila družina Zlatka Viteza te je na loborskim daskama prikazala izvadke iz svojih brojnih predstava na opće oduševljenje svih nazočnih u velikoj sali Društvnog doma.

Nakon toga su se na pozornicu u šatoru popeli naši Gombeki i prezentirali svoj CD, a vjerorajtno i jedini u ovom sastavu.

Atrakciju večeri predstavljao je sastav Polka punce, jedan od najslušanijih sastava iz susjedne Slovenije.

Zadnji dan Manifestacije dežurni sastav bio je Kaj sekstet koji je od ranih jutarnjih sati zabavljao prvo znatizeljnike koji su dolazili u šator, dok je po spuštanju mraka uspio dići atmosferu do uzavrelosti i dokazati da ni nakon pet dana zabave ljudi znaju prepoznati prave vrijednosti. Zabavljalo se do duboko u noć uz želju da iduće godine bude još bolje.

Na koncu valalo bi pripomenuti da je u organizacijsko - tehničkom smislu gotovo savršenu ulogu odigralo Lovačko društvo «Oštrc», te da se rijetko sreću takovi entuzijasti koji za potrebe društva mogu i žele odvojiti toliko vremena ne mareći za osobnu korist.

Umjetnički izbornik bio je, kao što je već spomenuto, Vladimir Kovačić, koji ima žicu i za te stvari, te je pogodilo ukus svih koji su nazočili u loborske šator tijekom cijele manifestacije Janine 2005.

(as)

«GOSPODARI KAOSA» PREDSTAVLJANJE KNJIGE DAVORA DOMAZETA-LOŠE

Prvog dana Janinoga u naš mirni Lobar stigao je jedan isto tako, na prvi pogled miran i hladnokrvan čovjek nakon čijeg predavanja Lobar nije više izgledao tako miran i siguran kao dotada. Jednim razlogom zbog otvorenja Janinog, a jednim djelom zbog riječi bivšeg nam admirala. Nakon njegovog predavanja kao da mi je nemir obuzeo misli i više mi se cijela „fešta“ činila tako beznačajnom i nepotrebnom. Ove moje uvodne riječi nemaju Vam smisla, zar ne? Niti meni! No pokušat ću vam približiti o čemu se radi!

Gospodari kaosa, knjiga je koja donosi šokantan prikaz prevratničkog plana ovladavanja svijetom, koji se počeo ostvarivati Francuskom revolucijom koncem 18. stoljeća, a u drugoj fazi svijet okrvavio zlom komunizma i fašizma - danas, u trećoj fazi, maršira u šinjelu neoliberalanog globalizma. Gospodari kaosa drugo je ime determinista, koji poriču Boga Stvoritelja, čovjekovu iznimnost i identitet, koji ratuju protiv vjere i vjernost u nakani da ovladaju materijalnim svijetom i stvore svjetsku nad-vladu. Oni žele postati gospodarima svijeta, uništiti obitelj, naciju i državu. Prevratnički plan Domazet naziva determiniranim kaosom.

Davor Domazet-Lošo u ovoj knjizi poka-

zuje kako postoje teze da su upravo deterministi na vlast doveli i komuniste i nacionalsocijaliste, da bi uništili Rusiju i Njemačku i upozorava na moguće veze Pearl Harboura 1941. i 11. rujna 2001. Posebnu pozornost posvećuje Hrvatima i Hrvatskoj koji su već desetljećima metom gospodara kaosa.

Prvi put se čitateljstvu nudi uvid u veze između hrvatske sudbine, Kosova, Afganistana, Iraka... Analizira domete moći „meke sile“ u Hrvatskoj, koja je uglavnom u vlasništvu determinista i pokazuje kakve sve oblike specijalnog rata primjenjuju protiv nje. Cilj im je inverzijom povijesne istine, od žrtve agresije napraviti krivca, kako bi sve vratili na stanje ante bellum, a Hrvatima oteli obalu, zemlju i posebno važan izvor života - pitku vodu. Hrvati moraju u krivnji biti izjednačeni s agresorima od kojih su se branili. Daje opširan prikaz neprijateljskih obavještajnih operacija protiv Hrvatske, od djelovanja članova Labradora i Štita do Opere i drugih špijunskih i terorističkih operacija.

Ova se Domazetova knjiga ne boji govoriti o apokaliptičkim - posljednjim vremenima, iznoseći nadu da će u mogućem velikom sukobu s deterministima pobijediti milijuni ljudi koji vjeruju u Boga Stvoritelja, ujedinjeni katolici, pravoslavci i islamisti, koji ne pristaju postati robljem gospodara kaosa.

Ove rečenice samo su dio istine! Možda Vam se čine beznačajne, a možda su Vas potakle na razmišljanje. Možda ćete si misliti da je ovaj autor malo „skrenuo“, no ove rečenice dobivaju na značaju ako ih pokušate usporediti sa trenutnim stanjem u Hrvatskoj! Ne razumijete?

Razmislite malo! Da li je uistinu moguće da je naš bivši general Gotovina, koji iza sebe ima tolike godine iskustva i koji je bio u Legiji stranaca, napravio takvu početničku grešku ručajući u EU, na poznatom španjolskom otoku Tenerifeu, a ne npr. u obližnjem Maroku gdje „ruka EU“ nije toliko snažna! Čudno, zar ne?

(ms)

DOŠEL JE, DOŠEL SVETI MARTIN

Loborska Udruga vinara i vinogradara „Kliet“ sve je aktivnija. Članstvo je u porastu i sve se više vinara uključuje u njezin rad, te je tako od osnivačke skupštine u prosincu 2004. godine do sada učlanjeno preko 100 članova.

Sredinom rujna organizirali su predavanje u loborskom Lovačkom domu na kojem se okupio velik broj članova. Predavanje je održala stručna suradnica udruge Maja Firšt Bača, a tema je bila aktualna - pospremanje grožđa.

Loborski vinari obilježili su i najveći vinski blagdan Martinje, te je tako u Društvenom domu organizirana velika Martinjska fešta na kojoj se okupilo mnoštvo članova i njihovih gostiju. Osim bogate ugostiteljske ponude, za dobro raspoloženje pobrinuo se glazbeni sastav „Kaj sextet“ i gost iznenađenja mađioničar Sanchez, koji je goste zabavljao svojim trikovima i meksičkim pjesmama.

Upriličen je i ceremonijal krštenja mošta kojeg su predvodili Damir Hubak u ulozi Svetog Martina i Stjepan Petrincec kao kum mošta.

&

Udruga vinara i vinogradara „Kliet“ iz Lobora 17. prosinca organizirala je prvo ovogodišnje kušanje mladog vina, na kojem se okupio velik broj članova.

Doneseno je sedamdeset uzoraka vina koje je isprobala i komentirala stalna suradnica loborskih vinara agronomka Maja Firšt-Bača, koja je izrazila zadovoljstvo kvalitetom loborskih vina.

Od ostalih aktivnosti udruga „Kliet“ priprema redovnu godišnju skupštinu koja će se održati 14. siječnja iduće godine u loborskom Društvenom domu.

(dčh)

PO DRUGI PUT NAGRAĐENE «NAŠE LIJEPE OKUĆNICE»

U društvenom domu u Loboru, održana je priredba pod nazivom «Lijepe naše okućnice loborske», koju organizira Udruga žena Lobor u suradnji s Općinskim poglavarstvom. Nakon pozdravnog govora predsjednice Udruge žena Verice Ivančić uslijedila je prezentacija uređenih okoliša: javnih, privatnih i poslovnih prostora loborskog kraja.

Zatim je Marija Krušelj, predsjednica donjostubičke Turističke zajednice predstavila «Hrvatski vrt perunika», koji se nalazi u Donjoj Stubi, te dala nekoliko korisnih savjeta vezanih za uređenje okućnica.

«Moramo poštovati prirodu, ambijent u kojem živimo i ne smijemo od nje raditi nešto

drugo nego što on jest.», rekla je, između ostalog, Marija Krušelj i obećala domaćinima 300 rizoma raznih perunika.

Načelnik Andrija Smetiško dodijelio je 40-ak priznanja za uređene okućnice, s tim da će svi uključeni u ovu priredbu biti nagrađeni izletom u Sloveniju u «Volčji potok».

Uz članice loborske Udruge žena, priredbi su prisustvovala i predstavnice Udruge žena iz Zlatara, a interpretacijom poznatih kajkavskih popevki, priredbu je uvećao Ivica Kontent, bariton Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu.

(dm)

KAJ IMA NOVOGA? BILI SMO U MAINZU

Imati svoje ljude širom svijeta korisna je činjenica. To nam se potvrdilo ove godine u svibnju mjesecu kad smo na poziv i u organizaciji našeg sumještana koji inače živi i radi u Njemačkoj, gospodina Roberta Krajnika krenuli na put za Mainz.

Gospodin Krajnik po struci je socijalni radnik. Nakon svog diplomskog rada posjetio je našu ustanovu. Iskustvo skrbi i zbrinjavanja osoba sa psihičkim poteškoćama u sredini u kojoj radi htio je podijeliti sa nama. U posjet su išli stručni radnici na čelu sa ravnateljicom Katarinom Mušec

Grad Mainz reprezentativno je mjesto u Njemačkoj i kao pilot projekt organizirano da se o bolesnom čovjeku skrbi tamo gdje je i obolio. Ne izolira se ga, nego što je moguće više uključuje u sredinu. To zahtjeva jedan kompletan preokret u svaćanju, senzibiliziranju i davanju podrške kako obitelji, radne okolini tako i lokalne zajednice.

Bili smo primljeni iznenađujuće toplo. Upoznati smo sa sustavom zdravstva i socijalne skrbe od praktičnog dijela do zakonodavnog. Provedeni smo kroz cjelokupnu mrežu skrbi, bolnica, dnevnih centara, zaštitnih radionica, domova. Gostovali smo i u emisiji lokalne radio postaje koju vodi novinarka Žana Žuljević, Zagrepčanka.

Naravno da smo predstavljali i naše mjesto i ustanovu Lobar-grad. Moram priznati da nam stručnjaci gotovo nisu mogli vjerovati o veličini broja oboljelih osoba o kojima skrbimo.

Vrlo su zainteresirani i na naš poziv posjetiti će nas u proljetnom periodu 2006. godine. Radujemo se tom susretu. (km)

MOJA OBITELJ

U mojoj obitelji ponekad je sve čudno. Iako, otkad ja znam, moja obitelj je (sasvim obična) kao i svaka druga. Tu su: mama Danica, tata Tomislav, baka Ankica, djed Božidar i na kraju, tko drugi, nego ja. Bili smo mirna obitelj sve dok jednog dana nisam dobio jedan iz hrvatskog jezika. Tata i mama su počeli vikati da bih trebao više učiti, da ta dva tri sata nisu dovoljna za učenje.

Možda i ne bih dobio jedan da učim onako kako bi pravi đak trebao učiti, a da ne gledam u praznu bilježnicu ili sličice u njoj. Zadnjih dana kao da me netko uhvati i odvlači od knjiga i kao da mi skreće misli na televiziju ili nešto drugo. A onda opet tata i mama počinju vikati zašto stalno gledam u taj televizor, a ne u knjigu. Ponekad pomislim da je moja obitelj tj. mama i tata najgori

na svijetu. A onda opet promislim i znam da oni meni ne žele zlo, nego dobro, samo što mi djeca to ne shvaćamo. Žele da mi u budućnosti bude bolje.

Kada odrastem sve ću to shvatiti. Mislim ću si što bi bilo da nije bilo mame i tate koji su me podržavali, a naravno djeda i bake koji su mi govorili da učim i što bi bilo da nismo učili.

Ja sam konačno shvatio zašto ma mama i tata tjeraju učiti i tog sam dana uporno puno učio i sljedećeg dana dobio peticu. Mama i tata su mi rekli da se upornost isplati i da su jako ponosni na mene.

Djedu i baki produžujem život i taj dan ne traže sedative.

(mk)

NOVA ZGRADA I DOSTAVNO VOZILO ZA LOBORGRAD

Dom za psihički bolesne odrasle osobe Lobargrad proslavio je svoj dan zajedničkim druženjem korisnika i djelatnika te brojnih gostiju iz srodnih ustanova. Dobrodošlicu je poželjela ravnateljica Katarina Mušec koja je naglasila kako Lobargrad ove godine slavi veliki jubilej – šezdesetu godišnjicu postojanja. Posebno se zahvalila generacijama djelatnika koji su prošli kroz ovu „hižu oko koje tiči navek lete“ jer je svatko ostavio svoj pozitivan trag.

Mi smo velika obitelj, jer drugačije ni ne može biti kada skrbite o ovakvoj populaciji. Imamo izvrsne međuljudske odnose, a to daje i rezultate. Ustanova je uvijek bila otvorena za javnost i za sve dobronamjerne ljude koji žele doći – napomenula je ravnateljica, te dodala kako je u tijeku postupak povrata dvorca grofova Keglević vlasnicima i gradnja zamjenskog objekta na prostoru Doma, što predstavlja velik financijski zahvat. Pozitivno svjetlo za taj projekt je već dobiveno od nadležnog ministarstva, a čeka se još odgovor Uprave za gospodarska pitanja s kojom treba dogovoriti modele financiranja. Ako će sve ići po planu, slijedeće godine bi se po tom planu moglo nešto pomaknuti, dodala je Mušec. Jedna od važnijih aktivnosti koja se provodi van redovne djelatnosti Lobargrada je pomoć i njega u kući za stare i nemoćne stanovnike.

Taj program provodimo već nekoliko godina i prošle godine smo pokrenuli inicijativu za kupnjom dostavnog vozila. To je velika akcija jer

je na ovom prostoru dosta staračkih domaćinstava i ljudi žive sami i potrebna im je pomoć. Danas u tretmanu imamo 60-ak korisnika kojima odvozimo hranu na teren. Obuhvaćeno je šest općina koje su u krugu Doma, a dosadašnje vozilo nije dovoljno da zadovolji sve potrebe. Nakon nekoliko sastanaka dogovoreno je da će Županija financirati 50%, a 50% općine čije korisnike snabdjevamo, što je jako pohvalno. Na sastanku u Županiji je predloženo da se sličan model provodi i u ostalim dijelovima Zagorja – dodala je Katarina Mušec, te istaknula kako će se novim dostavnim vozilom obuhvatiti veći broj korisnika, a time će i usluga postati brža i kvalitetnija.

Pozitivan primjer skrbi o svojim korisnicima, Lobargrad je pokazao prošle godine otvorivši prvu kuću u Hrvatskoj za samostalno stanovanje psihički bolesnih odraslih osoba. Na prostorima Doma tada je renoviran postojeći objekt i uselilo je prvih četvero stanara, koji već godinu dana gotovo samostalno žive i funkcioniraju. U tijeku je otvorenje još jedne kuće unutar Doma, te jedne izvan ustanove u koju bi se trebalo preseliti spomenutih četvero stanara. Na taj način Lobargrad želi pomoći svojim korisnicima koji su očuvanog zdravlja da ponovno normalno žive. Treći korak ovog iznimno zahtjevnog projekta je povratak tih korisnika svojim kućama.

Proslavu dana Lobargrada uveličala je srednja folklorna sekcija i tamburaški sastav KUD-a „Ljudevit Gaj“ Mače koji su izveli splet bilogorskih i zagorskih plesova, nakon čega su korisnici i djelatnici doma upriličili simpatičan ceremonijal krštenja mošta. Uz uobičajene vinsko-mošne regule i litanije, u kojima je za sve nepodopštine moštaka okrivljena voda, a mošt kršen u ime vina i na svetog Martina, pjevale su se vinske pjesme, a druženje je potrajalo do kasnog poslijepodneva.

(dčh)

OBITELJ ĐUKEZ

Zalutata li neki namjernik slučajno u loborski kraj zasigurno će se iznenaditi ako sretno neuobičajen prizor za ovo podneblje. Krdo od stotinjak koza koje svakodnevno pase na livadama Markuš brijega i Vinipotoka podsjeća na neka minula vremena kada su se ljudi više bavili poljoprivredom i uzgojem domaćih životinja. Vlasnici 50 koza, dva jarca i pedesetak jaradi je obitelj Đukez Mirka (45), a u obitelji još žive supruga Đurđica (44), sinovi blizanci Luka i Nikola (19), baka Anka (68), deda Miško (74) i Mirkova sestra Silvija (43), a tu je i najbolji čovjekov prijatelj, trogodišnji hrvatski ovčar Ari.

-Uzgojem koza smo se počeli baviti 1995. godine, prvenstveno zbog ljubavi prema životinjama, jer bez ljubavi se ovime ne možete baviti. U početku smo nabavili 27 komada koza i jednog jarca preko

Vindijeveg kredita. Vindija je tada davala stado, a mi smo taj kredit vraćali pet godina u grlu i mlijeku.

Danas toga više nema, jer kreditiranje ide preko države i županija. Prije deset godina ovaj se posao pokazao perspektivnim, krenuli smo dobro i s nadom da ćemo od ovog moći pristojno živjeti- ispričao nam je Mirko kojeg smo posjetili u njegovom domu. U

Loboru je završio osnovnu školu, srednju je pohađao u Konjščini gdje je završio za strojobravara, a još je dvije godine pohađao specijalizaciju za peti stupanj. Njegova supruga, rodnom iz Belca gdje završava i osnovno obrazovanje, sa 14 godina odlazi u Zagreb u srednju odgajateljsku školu. Danas radi u loborskoj školi kao odgajatelj u dječjoj igraonici. Djeca su upravo završili srednje škole, Nikola Gimnaziju u Zlataru, a Luka se obrazovao

za elektrotehničara u Sesvetama.

Koza nam je draga životinja i svi je vole i zato smo se odlučili upravo za njen uzgoj. Prije 11 godina smo se doselili iz Varaždina ovamo jer smo tamo živjeli u malom stanu, ovdje imamo kuću, roditeljima je trebala pomoć, klinci su kretali u školu i morali smo se odlučiti. Starci su imali zemlju i strojeve i to je bio početak- dodaje Đurđica o tome kako je ipak prevagnula ljubav prema zagorskim bregima. Đukezi uzgajaju čistokrvnu francusku alpinu koja se koristi i za meso i mlijeko. Muška jarad služi za klanje, ženska za mlijeko i daljnji rasplod. Mlijeko svakodnevno voze u najbližu otkupnu stanicu u Budinščinu.

Svaki dan moramo prijeći 40 kilometara da odvezemo mlijeko u otkupnu stanicu. Nije to tako daleko, ali imamo dosta troškova zbog toga, ali što je tu je. To je bio uvjet u ugovoru s Vindijom. Bilo bi lakše da ne moramo mlijeko voziti tako daleko.

Ranije se moramo i dići, već oko 5 sati, tako da

stignemo podojiti koze i pripremiti mlijeko. Trenutno ne vozimo mlijeko jer imamo malu jarad- pričaju naši domaćini. Dnevno dobiju oko sto litara mlijeka, koriste muzilicu koja im je uvelike olakšala posao i treba im oko sat i pol ujutro i isto toliko na večer. Usprkos maloj cijeni otkupnog mlijeka i smanjivanju poticaja koji

dobivaju jer su im sve koze pod selekcijom, ne odustaju od uzgoja.

Nismo imali nikakvog predznanja. Kupili smo koze i srećom smo na selu rođeni. Ni starci nisu niš znali o kozama. Čak se i naš prvi veterinar Silvek Vučković učil zajedno s nama i u početku je doista sve proživljavao s nama. Kad je koja koza koza uginula, on ju je otvorio da vidi zašto. Ponekad sam ga zvala i u deset na večer.

Pomoć i podršku imamo i u sadašnjem veterinaru Mladenu Jemeršiću. Prva i druga godina su ipak bile najteže, a kasnije smo već sami sve skužili. Ja sama obavim i jarenje, zovem muža ili veterinara jedino kad je jarenje teže, a to je većinom kod prvorotki objašnjava Đurđica. Jarad uspiju svu prodati, većinom u Zagreb gdje imaju već stalne kupce. Na jesen pripremaju oko 4000 bala sijena, jer svaki dan koza pojede oko 3 kilograma suhog sijena i 1 kilogram šrota, za što siju kukuruz, pšenicu i zob. Obrađuju oko 9 hektara svoje i zemlje u zakupu. Posjeduju većinu mehanizacije tako da je s te strane puno lakše.

Prepolovili su nam poticaje i sve je gore kaj se toga tiče. Osim onog prvog kredita s kojim smo počeli, za sada ne planiramo dizati nikakve kredite jer se ne usudimo, a i svi bi trebali biti s tim oprezniji, priča Đurđica o financijskoj strani posla. Tko ipak najviše radi pitamo dalje naše domaćine.

Moj muž ipak najviše radi oko toga. Klinci baš nemaju volju jer su do sada vidjeli sve loše strane toga posla. Mi nikad nismo bili zajedno na godišnjem odmoru. U ovom poslu nema godišnjeg, blagdana ili vikenda. Radiš svaki dan bez obzira što je. Teško je živjeti od toga jer je previše

posla za tako malo novaca. Ja volim neizmjereno selo i uživam u njemu i ovom poslu. Samo tako možete ovo raditi, priča.

Mirko i Đurđica pohađaju i radionicu sireva u sklopu projekta na nivou Hrvatske za proizvodnju autohtonih hrvatskih sireva na obiteljskim gospodarstvima. Voditelj projekta je mr.sc. Mohamed Al Younis, a projekt traje dvije godine. Predavač Samir Kalit dolazi s Agronomskog fakulteta, a projekt je pokrenut za ljude koji se žele baviti proizvodnjom kvalitetnih sireva. Za proizvođače je besplatan jer ga financiraju županija i ministarstvo. U slobodno vrijeme Đukezi se pomalo bave vinogardarstvom i obradom vrta. No, na kraju ipak ističu kako svega ovog ne bi bilo bez velike ljubavi, entuzijazma i oduševljenja poslom.

Volimo se s ovim baviti. Nezadovoljni smo poticajima, premalo se ulaže i potiče uzgoj domaćih životinja. Ne namjeravamo širiti krdo jer je ovo što sada imamo optimalno za dvoje ljudi. Više ne bi stigli sami. Gotovo ništa ne kupujemo za prehranu koza, sve dobivamo prirodno i to je tajna dobrog mesa i kvalitetnog mlijeka, završava svoju priču nositelj obiteljskog gospodarstva Đukeza.

(dčh)

Općina Lobar i Udruga invalida Zlatar pomogli Marku i Nikoli Vidiček

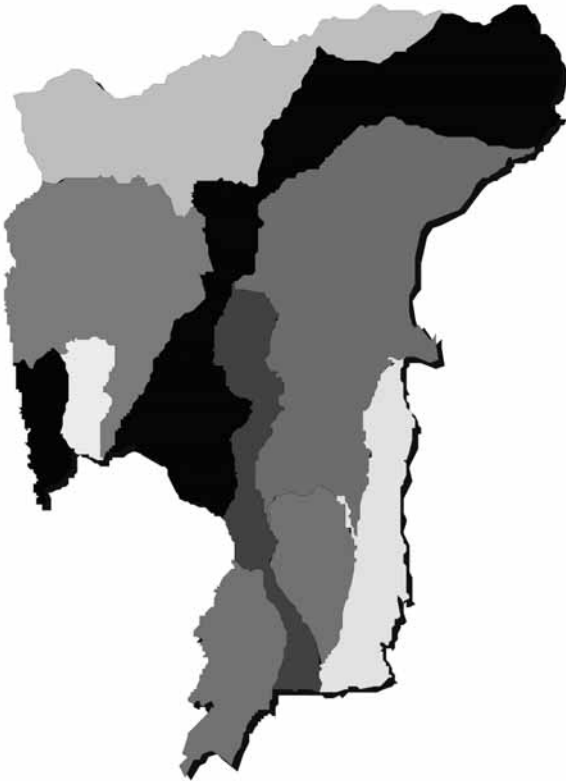

Veselje na licima Marka i Nikole Vidičeka iz Lobora (Velike Petrovagorske) nije se moglo sakriti kad su ugledali valove Jadrana. Zahvaljujući susretljivosti općine Lobar koja je financirala veći dio putovanja i organizatora Udruge invalida Zlatar, čiji su dugogodišnji članovi, te njihove tete na Velom Lošinju koja im je pružila smještaj, dječaci su ove godine proveli desetak dana na moru. S obzirom na težinu bolesti dječaci nisu bili u mogućnosti koristiti redovan prijevoz, pa je udrugin kombi bio pravo rješenje. Marko i Nikola boluju od mišićne distrofije i stoga im je ovaj boravak na moru bio od višestruke koristi.

(dčh)

PREZENTIRAN PRIJEDLOG PROSTORNOG PLANA UREĐENJA OPĆINE

30. studenog u Loboru održana prezentacija Nacrta prijedloga prostornog plana uređenja općine, koji je izradilo poduzeće za prostorno planiranje, projektiranje i urbanizam «Urban design».

Prezentaciji su prisustvovali predstavnici Službe za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i graditeljstvo Ureda državne uprave u Krapinsko – zagorskoj županiji, zatim Zavoda za prostorno uređenje i zaštitu okoliša naše županije, Hrvatskih šuma, Zagorskog vodovoda, Hrvatske elektroprivrede – Varaždin, Geodetske uprave Zlatar, Grada Zlatara te općina Lobar i Mače.

Nacrt prijedloga prostornog plana, koji se sastoji od kartografskih prikaza granica naselja sa središnjim naseljem, prikaza namjene površina, prikaza prometa, građevinskih površina i infrastrukture, nazočnima su izložili predstavnici «Urban designa»: Mirjana Hrovat, Damir Šalat i Slavko Šimunović.

«U razvojnom smislu, područje općine Lobar, koja se proteže na 44,2 kvadratna kilometra i ima 3667 stanovnika sa izraženim demografskim padom, izrazito je povoljno za razvoj kulturnog,

vjerskog, izletničkog, planinarskog i lovnog turizma» - rekla je arhitektica Hrovat i naglasila da je osnovni interes demografski rast. Prema nacrtu Prostornog plana, koji je pretežno razvojni i slijedi Županijski prostorni plan, u Loboru su predviđene 3 obrtničke odnosno gospodarske zone za malo i srednje poduzetništvo i to dvije u samom Loboru i jedna na Markuš – brijegu.

Previđena je izgradnja Vinske ceste i turističke ceste Južna Ivančica koja je preuzeta iz Županijskog plana. Prijedlogom prostornog plana predviđeno je i proširenje građevinske zone, a planirana je i rekreativna zona sa odmorištem i izletištem. Uz područje Ivančice i neposredni prostor oko Svetišta Majke Božje Gorske, koji već jesu pod posebnom zaštitom, Planom se predlaže da i zona Starog Golubovca postane zona stroge zaštite. Prema riječima arhitektice Hrovat, Stari Golubovec bi mogao postati puno atraktivnije mjesto, mogli bi se iskoristiti ugljenokopi i izgraditi Muzej rudarstva ili Etnografski muzej te Etno selo.

«Problem Lobora je što se doživljava kao mjesto na kraju puta i unatoč tome što to u Prostornom planu na državnoj i županijskoj razini nije predviđeno, mi predlažemo kao ideju o kojoj bi se u budućnosti moglo razmišljati da dio županijske ceste, kojom se u Lobar dolazi iz smjera Zlatara, postane stambena ulica, da se paralelno izgradi nova trasa županijske ceste i tunel kroz Ivančicu koji će u budućnosti povezivati ovo područje s Ivancem i dalje prema Sloveniji.» – rekao je, između ostalog, Damir Šalat.

Izrada Prostornog plana općine Lobar, na kojem se radi od 2003. godine, sada je u završnoj fazi. Nakon sjednice Općinskog vijeća, koja je zakazana za 9. prosinca, Prijedlog prostornog plana će biti izložen na uvid građanima koji će moći iznijeti svoje primjedbe i prijedloge u za to predviđenu knjigu u zakonskom roku od 30 dana.

Na temelju Konačnog prijedloga prostornog plana, kod čije će se izrade uzeti u obzir očitovanja stručnjaka i primjedbe građana, Prostorni plan će donijeti Općinsko vijeće.

(dm)

AKCIJA LOBORSKIH RIBIČA

Športsko ribolovno društvo „Pastrva“ Lobar organiziralo je prvu radnu akciju uređenja gornjih Bajera u Vinipotoku. Loborsko društvo, osnovano prije dvije godine, do sada nije naišlo na razumijevanje mjerodavnih i dodijelilo im vodene površine na korištenje, te su se stoga obratili stvarnom vlasniku zemljišta na kojem se bajeri nalaze – firmi Arma Končar, koja im je dala trajnu suglasnost za korištenje zemljišta i vodenih površina. Ribiči su zatim obavijestili Športski ribolovni savez KZZ i zlatarsko društvo koja se služi donjim Bajerima kako će urediti okoliš.

Županijski savez nam je dopisom dao naputak da uredimo neuređene vodene površine i sukladno tom dopisu smo krenuli u akciju.

Dopis je djelomično bio nejasan, ali Savez je nositelj ribolovnog prava nad hektar i pol vodenih površina kojima se služi zlatarsko društvo,

a ovi gornji Bajeri se tretiraju kao nerazvrstane vode- ispričao nam je predsjednik društva Marijan Benković. Kako bi bilo sve prema zakonu, društvo se obratilo i ovlaštenom mjerničkom vještaku koji je izmjerio zemljište i utvrdio da na prva dva donja Bajera postoji ribolovno pravo susjednog društva, te su na temelju te izmjere i pristupili uređenju i krčenju okoliša oko ostalih Bajera koji imaju status nerazvrstanih voda. Usprkos upućenom dopisu, iz zlatarskog se društva nije nitko očitovao, no iz loborske Pastrve apeliraju da se postigne kompromisno rješenje kako bi oba društva mogla uživati u sportskom ribolovu.

Protok vode u donje Bajere se neće zatvarati, kako su neki mislili. Spremni smo za suradnju i dogovor, napominje Benković.

Prvoj akciji odazvalo se 15-ak članova društva koji su po vrućem nedjeljnom suncu marljivo raskrčili velik dio šikare oko bajera i omogućili nesmetan prilaz. U daljnjim planovima je omasovljavanje društva i daljnje uređenje okoliša, te privođenje prostora svrsi ribolovnih voda, budući da je riječ o zapuštenim površinama.

Od Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva i županijskog Saveza zatražit ćemo ribolovno pravo, a do tada zahvaljujemo općini Lobar i svim poduzetnicima koji su nam pomogli dodaje Benković.

(dčh)

NOVA ARHEOLOŠKA OTKRIČA U LOBORU

dr. sc. Krešimir Filipec

Arheološka istraživanja kod svetišta Majke Božje Gorske u Loboru, koja provodi Arheološki zavod u suradnji s Ministarstvom kulture pod vodstvom dr. sc. Krešimira Filipca, rezultirala su novim saznanjima.

Ove godine iskapanje je vršeno na dijelu ispred pročelja koji do sada nije bio istraživani. Definiran je predromanički zvonik. Pronašli smo romaničku kustodiju s prikazom jeruzalemskog križa što znači da u 13. st. dolaze križari odnosno templari. Još nije otkriven benediktinski samostan, ali postoje naznake da su Benediktinci oko 800. godine sagradili samostan – rekao je dr. Filipec, docent na Odsjeku za arheologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu.

Prema projektu koji je prihvaćen od strane Uprave za zaštitu kulturne baštine, za desetak dana započet će radovi na izgradnji Muzeja na otvorenom u sklopu svetišta Majke Božje Gorske. Oko 100 kvadratnih metara prostora ispod južne cinkture bit će pretvoreno u galeriju, a iz tog prostora ulazit će se u prostor gdje će biti prezentirani starokršćanska krstionica i predromanički zvonik. - Kad smo započinjali s istraživanjima brinuli smo o jednoj crkvi, a danas brinemo o njih pet, s tim da ćemo uskoro omogućiti da se uđe u još barem dvije, a vjerojatno će ponovno biti moguće i krštenje u starokršćanskoj krstionici - pojasnio je dr. Filipec i dodao da su se stari kršćani krstili kao odrasli ljudi, ulazeći u zdenac, a krstiti ih je mogao samo biskup što znači da je na ovom mjestu stolovao biskup, s tim da se krstionica nalazila ispred crkve zato što nitko nije smio ući u crkvu prije nego što je kršten.

Početak radova na muzeju financiraju naša Županija i Općina Lobar, dok radove na sanaciji postojeće crkve financira Ministarstvo kulture, a arheološka istraživanja Arheološki zavod Filozof-

skog fakulteta u Zagrebu.

U arheološku literaturu Lobar ulazi 40-ih godina 20. st. kad je Tihomir Stahuljak slučajno otkrio kameni ulomak ukrašen pleterom uzidan u zid staje nekog mještana. Unatoč tom nalazu, arheološka istraživanja započinju tek 1998. kako bi se spriječila daljnja devastacija lokaliteta. – Od '98 sprečavamo devastaciju. Imamo podršku Općine, Županije, župnika i mještana – rekao je dr. Filipec koji istraživanje vodi od samog početka, s prekidom za vrijeme obavljanja dužnosti pomoćnika ministra kulture, i naglasio da je prioritet sanacija postojeće crkve koja je u vrlo lošem stanju.

Dosadašnjim istraživanjima otkriven je kontinuitet izgradnje pet crkava: starokršćanska bazilika s krstionicom iz 4. st., drvena karolinška crkva koja je izgrađena oko 800. godine, zatim predromanička crkva iz kraja 9. odnosno početka 10. st i romanička iz 13. st., na čijim je temeljima u 14. st. izgrađena današnja gotička crkva koja je u 18. st. barokizirana. Pronađeno je više kamenih ulomaka ukrašenih pleternom ornamentikom, koji su u sjevernoj Hrvatskoj, uz Sisak, nađeni još samo u Loboru.

Istraženo je oko 700 grobova pokojnika koji su ukapani, od 9. do 19. st., oko crkve i u veliku grobnicu ispod cinkture. Prema riječima dr. Filipca, grobovi i kosturi obrađeni su prema pravilima struke i spremni za analizu na temelju koje bi se moglo utvrditi jesu li Hrvati isti ili su se promijenili, s tim da će dio pokojnika biti pokopan u grobnicu na mjesnom groblju.

Arheološki nalazi svjedoče i da se prvi tragovi života na Gori mogu pratiti još od srednjeg brončanog doba (17. – 14. st. pr. Kr.). Zanimljivo je izdvojiti da su Kelti (1. st. pr. Kr. – 1. st. pos. Kr.) uredili ovo područje, podigli zemljane bedeme i napravili utvrđenje. Rimljani su pokorili Kelte i podigli poganski hram rimske božice Magnae Mater (Velika Majka) čiji su ostaci pronađeni ispod starokršćanske bazilike.

Svakim danom nalazimo nešto novo, svaka dva tjedna mijenjamo povijest – rekao je dr. Filipec i dodao da će arheološka i konzervatorsko-restauratorska istraživanja još dugo trajati, usput

se našalivši da će u Loboru vjerojatno dočekati i penziju.

Oko 100 kvadratnih metara prostora ispod južne cinkture bit će pretvoreno u galeriju, a iz tog prostora ulazit će se u prostor gdje će biti prezentirani starokršćanska krstionica i predromanički

zvonik. Ostaci predromaničke oltarne pregrade ukrašene pleternom ornamentikom, inače vrlo česti u Dalmaciji, u sjevernoj Hrvatskoj nađeni su samo u Loboru i Sisku. Na jednom kamenom ulomku spominje se «Sveta M» po čemu je svetište Majke Božje Gorske najstarije svetište sv. Marije u sjevernoj Hrvatskoj.

(dm)

JEDAN JESENJI DAN U OBITELJI

U mračno i maglovito jutro moj tata odlazi na posao vozeći dugom i mokrom cestom...

Uz prve pjesme pijetla, mama budi brata, sestru i mene da se spremimo za školu. Pospano ustajemo iz tople postelje. Dok jutarnje kapljice bisera klize po travi, na putu do škole omamljuje nas miris zrelog grožđa, šipka, jabuka, krušaka i drugih plodova jeseni. Vani je hladno, kiša kuca po krovu, a vjetar nosi šareno uvelo lišće i šapuće dnevne zadatke. Dok u školi učimo, mama nas kod kuće čeka s toplim ručkom. Na zadnjem satu svi smo uzbuđeni. I kad napokon zazvoni školsko zvono, svi veselo potrčimo hodnicima. Dok hodamo sivom, razmišljamo kako ćemo obitelj iznenaditi

dobrom ocjenom. Iznenadjenje najčešće propadne zato što brat ima manje sati pa prenese sve informacije. Kod kuće se ugrijemo pokraj tople peći i uz pucketanje vatre pišemo zadaću. Poslije se poigramo, razgovaramo s mamom i čekamo tatu. Već polako pada mrak i tata je krenuo kući, a kad dođe, svi smo sretni jer smo zajedno. Referiranje traje, izrazi tatina lica naizmjenično se mjenjaju. Mračni se, a peč pucketaju. Bilježnice listaju. Kesteni se peku. Razgovori i dogovori traju. Nakon obiteljske kestenijade, jedni drugima poželimmo laku noć i odlazimo u krevete. Oči se skapaju i tonemo u duboki san.

(hh)

U LOBORU JE BIO NIKOLA, A TEBE NIJE BILO

U POSJETU NAJSTARIJEM ČLANU

23. listopada izaslanstvo loborskog HDZ-a posjetilo je svog najstarijeg člana Dragutina Markuša koji se približio svom stotom rođendanu.

Deda Dragec je ovu posjetu doživio izrazito emotivno tako da mu je od uzbuđenja glas drhtao, iako se za svoje godine izvrsno drži, no uspio nam je staviti u zadatak da pozdravimo sve u Loboru i Markušbrijevu, te da za njega stavimo koju svijeću Franceku (Tuđmanu) na grob.

Izaslanstvo je obećanje izvršilo te je obišlo našeg prvog predsjednika stavivši svijeće i za dedu Drageca i za sve loborce.

Polnočka

*Sipki sneg stiha poprava,
stara vura na zidu svoje otkucava,
i zvona cirkvice pomalu oglašavaju se
Božić se bliži, a polnočka već tu je.
Kak rad samo na polnočku ideju si
i moliju dragoga Boga da im da
još Božića takvih.
Jer na taj dan se negledi
jel' mlajše il' starejše,
tad se zna polnočka je i
k meši idemo si.
I kad polnoć h cirvice zazvoni,
taj srećni čas jedva čakamo mi,
tad ruke si čvsto stisnemo i
od srca Božić čestita.*

BILO JE TO GODINE 2005.

Sa zadovoljstvom mogu konstatirati da je 2005. dosad najbolja godina u gospodarskom i financijskom smislu, od ponovnog postanka općine Lobor (1993).

Uspjeli smo proširiti i urediti kompletnu lokalnu cestu Lobor – Stari Golubovec; nogostup, odvodnju i habajući sloj kolnika u Zagrebačkoj ulici u Loboru; asfaltirati nerazvrstane ceste širom općine, ukupno 14 dionica; urediti makadamske, šumske i poljske puteve; financirati nabavku školskih udžbenika za sve osnovnoškolce, proširiti mrežu vodovoda; napraviti plan ukupnog razvoja; izraditi prostorni plan općine; ishoditi suglasnost za gradnju školske sportske dvorane; organizirati manifestaciju Janine; pokrenuti izdavanje Loborskog glasnika; biti suosnivač brojnih udruga; izdvojiti značajna sredstva za nabavku opreme za vatrogasce, pripomoći socijalno ugroženima, sanirati neka divlja odlagališta otpada, urediti dva bajera, osuvremeniti lovački dom, sufinancirati arheološka iskapanja kod Majke Božje Gorske; urediti i osuvremeniti općinske prostorije. Ovi projekti predstavljaju samo najbolji izvod iz široke lepeze ideja, projekata i ostvarenja.

Sve ovo ne bi bilo moguće bez angažmana svih struktura vlasti u općini, kao i udruga koje nisu vezane uz vlast, te im se ovom prilikom iskreno zahvaljujem na iznimnom trudu i zalaganju, a ujedno pozivam na daljnju suradnju.

U 2006. ulazimo s pregršt želja kako na infrastrukturnom planu, tako na kulturnom, turističkom, poljoprivrednom i svim ostalim sferama. Ovdje bih naveo samo neke najzančajnije: uređenje centra Trga Svete Ane, nastavak izgradnje nogostupa i odvodnje, asfaltiranje nerazvrstanih cesta, uređenje domova kulture, sanacija divljih odlagališta, početak gradnje Muzeja na otvorenom i sportske dvorane, te svega što će inicirati građani.

Svim mještanima općine Lobor kao i cijele nam, najljepše, Krapinsko-zagorske županije, obilje zadovoljstva u privatnom i poslovnom životu, a kao preduvjet svega, želim da 2006. bude, prije svega, zdrava i vesela.

(as)